

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Salutatione Angelica. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica. 6;

cibus Laudum & Vesperatum ; in alijs Precibus partim secretò , partim clara voce : vt omnibus modis orandum esse Deum intelligamus. Rarò clara voce , nempe in diebus ieiuniorum , & præterea in Aduentu , vt cum ieiunio elata voce magis audiamur ; vnuisque Hebdomadarius , qui vicem Christi gerit , omnium nomine orat , vt in Breuiario edito 1550. de quo ritu neminem legi. Sæpius autem totum secretò dicitur , quia Deus de corde clamantes audit. Non rarò , clara voce & secretò simul , primis ijs verbis intuitando alios , *Pater noster* , postremis requirendo eosdem ad consensum , Duran. lib. 5. cap. 5. quod fit propter Sanctorum communio- nem , inquit Hugo in Specul. cap. 3. quod autem dicatur in medio Horarum , id sit ad humilitatem & deuotionem , & vt ad interiora reuersi , mente capiamus quæ dicimus ; & vt oratio ipsa Horarum efficaciam habeat maiorem , Duran. loco citato. De excellentia Orationis Dominicæ , & de eiusdem partibus non est huius loci plura congerere.

10 Quid , quando Missa sequatur post Horam (quod accidit quotidie in Choro) eritne omittenda Oratione Dominicæ in fine Horæ ? si omittitur v. *Fidelium* , consequenter etiam Oratione Dominicæ . quæ de re infra pag. 22.

De Salutatione Angelica.

C A P. II.

D E primis auctoribus Angelicæ Salutationis non est quod quæram , Gabriele videlicet & Elisabetha ; quorum alter ea verba protulit , *Ave gratia plena*,

Dominus tecum , Benedic tu in mulieribus ; altera reperens ultima verba Archangeli addidit alia , *Et benedictus fructus ventris tui , Luc. 1.* Quæro potius , quando reliqua usq; ad finem fuere addita ab Ecclesia ? certum autem est , in Concilio Ephesino hec quæ sequuntur prouintiata fuisse , *Sancta Maria , Mater Dei , ora pro nobis peccatoribus , Amen* , vt ait Baron. ann. 431. quæ verba addita Salutationi Angelicæ perdurauere usque ad Breuiarium Cardinalis S. Crucis , vt initio habetur eiusdem. Postremis ergo temporibus , ex consuetudine Romana à Pio V. in Breuiario approbata , additum est quod sequitur , *nunc , & in hora mortis nostræ . Verbum Iesu in medio dici ex antiquiore vsu ego puto.*

2 Iure communi numquam fuit statutum , eam esse recitandam in Officio diuino , Nau. de Orat. cap. 10. numero 62. Ante Plium V. in solo Breuiario Cardinalis S. Crucis legebatur , non in antiquioribus. Pij V. ergo iussu , iure nouo cum Oratione Dominicæ dicitur , & dici debet initio Horarum omnium , excepto Completorio , ex Nauar. cap. 19. num. 129. prout in Breuiario nunc legitur , neque uno verbo dempto. Ante annum 1550. non dicebatur in Officio.

3 Qui volunt Orationem dici Dominicam ante Laudes à Nocturnis separatas , volunt etiam cum ea Salutationem Angelicam . quæ de re sup. pag. 52. num. 4.

4 Fortè inde data est comes Orationi Dominicæ in Officio , quia ex Durando lib. 5 cap. 2. dicebatur *Ave Maria* in principio & in fine Horarum beatæ Virginis : quæ Horæ , vt dicemus , quotidie recitabantur cum Officio diuino ; & quia nunc emituntur,

tuntur, præsertim extra Chorum, saltem retenta est Salutatio Angelica, ob cultum beatæ Virginis, cuius ope singularis horis indigemus.

5 In fine Horarum non dicitur, nisi in fine Completorij, ut finis Officij concordet cum principio eiusdem Officij. De eiusdem excellentia lege Natur. de Orat. c. 19. Concl. 12. expositionem verò accuratissimam edidit inter alios Rutilius Benzonius ann. 1612.

De Symbolo Apostolorum.

CAP. III.

Symbolum, ait Ruffinus in Expositione Symboli, est Gracè, indicium, & collatio, hoc est, quod in vnum confertur. Dicitur Apostolorum, quia singuli Apostoli in vnum contulere quod quisque, dictante Deo, sensit ante ipsorum divisionem, lege Augustin. Serm. 115. de Tempore, si illius est. Petrus dixit, Credo in Deum, Patrem omnipotentem. Ioannes dixit, Creatorem celi & terre. Jacobus dixit, Credo & in Iesum Christum, Filium eius unicum, Dominum nostrum. Andreas dixit, Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria Virgine. Philippus ait, Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus. Thomas ait, Descendit ad inferos, tertia die resurrexit à mortuis. Bartholomæus dixit, Ascendit ad celos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Matthæus dixit, Inde venturus est indicare viuos & mortuos. Iacobus Alphæi, Credo & in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam. Simon Zelotes, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum. Iudas Iacobi, Carnis resurrectionem. Mathias complevit, Vi-

tam eternam. Amen. Hæc Augustinus. ex quibus patet, editum fuisse Symbolum ante necem Iacobi majoris, quæ contigit anno Domini 44. Dixi suprà, dictante Deo, teste Tertulliano de Prescript. adu. heret. cap. 14. quod idè à Romana Ecclesia integrè custoditum fuit, adeò ut Romanum Symbolum fuerit à Vigilio Papa appellatum, lib. 4. Contra Eutychen. ubi ait, Romanum Symbolum antiquius esse Nicæno, id est Apostolicum, exponente Duran. de Rit. lib. 2. cap. 24. imò Ruffinus assertit, in diuersis Ecclesijs factas illi fuisse additiones, Romæ verò minimè; eò quod nulla hæresis Roma habuerit exordium. Plura de hoc Symbolo Dominicus Grauina in Cathol. præscriptionibus lib. 4.

2 Decreaserat Damasus, ad omnes Horas recitari hoc Symbolum, ut in Suppl. Chron. in eius Vita, & idem haber Polyd. Virgil. lib. 6. de Invent. cap. 2. Durandus quoque l. 4. cap. 25. innuit, suo tempore fuisse in vsu hunc ritum; sed vsu abrogatus est, exceptis Matutino & Prima ante easdem Horas, & Completorio in fine. Ambrosius de Velan. Virgibus de Symbolo ait: Quotidie antelucanis horis recensendum est. Augustinus lib. 1. de Symbolo ad Catech. cap. 1. Quotidie dicite, antequam dormiatis. & Hom. 52. inter 50. Quotidie dicite, quando surgitis, quando vos collocatis ad somnum. Ergo hora Matutina & post Completorium aptissimè dicitur ante horam Primam, quæ diei est initium, æquè aptè dicitur. Amal. lib. 4. c. 2. Gem. lib. 2. c. 59. Hugo Vict. in Spec. cap. 3. mentionem huius Symboli faciunt in Prima, Completorio, & ad Preces tantum.

3 Quare